

de haard bij de Indo-germaansche volkeren dit heilig karakter droeg. Daarvoor moeten we terug gaan tot den primitieven tijd der Ariërs, die woonden bij den Indus en den Ganges. Rationeele verklaringen, b.v. als zou het karakter van heiligheid zijn ontstaan te danken hebben aan een nuttigheidsmotief, helpen ons niets, omdat religie rust op andere

gronden. In elk geval staat vast, dat aan het vuur een reinigende kracht wordt toegekend. Zoowel in fysiek als in moreel opzicht. Wellicht dat die reinigende kracht de religieuze betekenis heeft versterkt tot een heiligheidscentrum. Feit is, dat in Indië de godheid Agni (het vuur) groote vereering genoot.

(Wordt vervolgd)

STROPHEN

Gij deed Uw wondren die wij wrang bezagen,
Gij wekte dooden die in graven lagen,
Maar in ons hart bleef elke lamp gebluscht
Ofschoon Gij voortging licht te dragen.

Gij bracht een leer van liefde in ons leven.
Wij trachtten U te vangen en wij bleven
Volharden in een haat die ruw en redeloos
U aan verradershand zou overgeven.

En toen Gij heenging met Uw sterkste knapen
En worstelde alleen, met slechts het wapen
Van een verwonnene: „Vader, Uw wil geschiede,”
Toen strekten wij ons uit en gingen slapen.

En als een man Uw rug in wonden sloeg,
Uw mond geen smeeking om erbarmen droeg,
Betrokken wij een wacht van wilde beesten
En hadden aan een Bar Abbas genoeg.

Wij kroonden U met takken felle doornen
En hieven naar U op onze eerstgeboornen.
„U bloed kome over ons.” Gij naamt die hulde aan
En troonde in een wereld van verloornen.

En wilder werd de eisch van ons verlangen.
Hoog moest Gij boven onze hoofden hangen.
Een heuvel en een kruis vormden Uw doodspaleis
En heeter werd de spot en onze zangen.

Maar nu Gij naar den hemel opgestegen zijt
En onze roes vergaan is in den tijd,
Nu blijft ons als een vloek over ons leven
De wroeging en een eeuwig zelfverwijt.

En keerde Gij in deze wereld weer,
En bracht Gij ons opnieuw Uw liefdeleer,
Waar zou 't geloof zijn in Uw Middlaarshanden?
Waar onze liefde om Uw dood, o Heer?

Ik zou de eerste zijn die weer een spijker vond.
De eerste zijn die ruw Uw voeten schond.
De allereerste; Heer, zeg mij wat moet ik bidden,
Opdat ik tot Uw heil de wegen vond.

JAN H. DE GROOT